

MAJ MIESIĄCEM MARYI

Maj w Kościele katolickim jest miesiącem szczególnie poświęconym Matce Bożej. Parafie i rodziny intensywniej modlą się w tych dniach za wstawiennictwem Maryi, odmawiając m.in. Litanię Loretańską. Kościół najpiękniejszy miesiąc w roku poświęca Tej, która była najpiękniejszym „kwiatem ziemi”. „Faktycznie to Ona jest najpiękniejszym kwiatem, jaki zakwitł ze stworzenia, „różą”, która ukazała się w pełni czasu, gdy Bóg, posyłając swego Syna, obdarzył świat nową wiosną. Jest też zarazem pokorną i dyskretną protagonistką pierwszych kroków chrześcijańskiej wspólnoty: „Maryja jest jej duchowym sercem, albowiem sama Jej obecność pośród uczniów jest żywą pamięcią o Panu Jezusie i zadatkim daru Jego Ducha” – mówił w 2010 r. papież Benedykt XVI w katechezie wyjaśniającej liturgiczny kontekst dedykowania Maryi tego miesiąca.

Po raz pierwszy oficjalnie nabożeństwo majowe odprawiano w Polsce w kościele Świętego Krzyża w Warszawie w 1852 r. Po 30 latach trafiło ono już do wszystkich parafii i stało się bardzo popularne.

Centralnym punktem nabożeństwa majowego jest odśpiewanie lub recytacja Litanii Loretańskiej, poprzedzonej i zakończonej pieśniami maryjnymi. Na Litanię Loretańską składają się wezwania skierowane do Boga w Trójcy Jedynego, następnie 52 wezwania do Matki Bożej przyzywające Jej różne tytuły, wreszcie trzy wezwania skierowane do Jezusa Odkupiciela. Wezwania do Matki Bożej stanowią zasadniczy trzon Litanii Loretańskiej i dzielą się na trzy grupy: dogmatyczne, podkreślające miejsce Maryi w dziele zbawienia, historiozbowcze, uwypuklające Jej rolę w całej historii zbawienia oraz eschatologiczne, wskazujące na Jej stan błogosławiony w niebie, stając się tym samym gwarancją zbawienia oraz potężną Orędowniczką przed Bogiem.

Maj powinien być miesiącem szczególnej pobożności zarówno osobistej, jak i wspólnotowej. Dlatego z troszczymy się, aby w tym czasie - w szczególny sposób poświęconym Najświętszej Maryi Pannie – znaleźć czas na zwracanie się do Maryi, Matki Boga i naszej Matki. Przyjdźmy do Niej, aby wyrazić Jej miłość i aby prosić Ją o nieustanną pomoc. Jest tyle sposobów, na które możemy okazać Świętej Bożej Rodzicielce nasze przywiązanie i wierność, naszą wdzięczność i cześć. Nie zapominać ani na chwilę za ile spraw winniśmy jej najgoręcej dziękować, w ilu sprawach winniśmy gorąco prosić o jej wstawiennictwo.

Zapraszamy na nabożeństwa majowe w naszej parafii codziennie o godz. 18.00, a w niedzielę i święta o godz. 17.30.

Agnieszka Paszkowska

APEL MARYJNY

Każdego 16 go dnia miesiąca o godz. 20.45 w naszej parafii odbywa się wieczorna modlitwa kierowana do Maryi, Królowej Polski i Matki Kościoła, w intencji Oj-

czynny i Kościoła. Podczas modlitwy, o godz. 21.00 łączymy się wszyscy z Jasną Górą, aby stanąć przed Tronem Królowej Polski, składając hołd Matce Bożej, odda-

jąc pod Jej panowanie: siebie, rodziny, Naród, aby Polska stała się rzeczywistym Królestwem Maryi i Jej Syna.

Początki Apelu Jasnogórskiego

W dniu 4 listopada 1918 r. polscy żołnierze z 22. Pułku Piechoty, dowodzeni przez podporucznika Artura Wiśniewskiego, wyzwolili Jasną Górę spod okupacji austriackiej i o godz. 21.15 stanęli, wraz z paulinami przed Cudownym Obrazem Królowej Polski, dziękując za odzyskaną wolność po 123 latach niewoli narodowej i zaborów. Można w tej dziękczynnej modlitwie maryjnej dopatrywać się również genezy apelu jasnogórskiego.

Ks. Michał Kordecki, Pallotyn – w oparciu o tradycję ustną – podaje inne dane dotyczące początków apelu jasnogórskiego.

Kapitan Władysław Polesiński, pilot, zmarły w 1939 r., trochę „władzący się z Bogiem”, podczas próbnego lotu usłyszał nagle jakby wewnętrzny rozkaz: „Zniż lot, ląduj!” Wylądował szczęśliwie. Po opuszczeniu samolotu nastąpiła jego eksplozja. Była godzina 21.00. Gdy po powrocie do domu opowiedział swojej żonie o tym wydarzeniu, ona zapytała go, którego to było dnia i o której godzinie to się stało? Okazało się, że właśnie tego dnia o godzinie 21.00 polecała go Matce Bożej. Kapitan stanął „na baczność”, zasalutował i zwrócił się do Matki Bożej Jasnogórskiej, meldując się Jej jako swemu Dowódcy, od którego otrzymał ten wewnętrzny nakaz

ratujący go od śmierci. Odtąd czynił to codziennie. Kapitan Władysław Polesiński nawrócił się, zmienił życie i założył wśród oficerów polskich katolicką organizację – „**Krzyż i Miecz**”. **Członkowie tej organizacji mieli w zwyczaju codziennie o godzinie 21.00 meldować się na apel przed Matką Bożą Częstochowską.**

Apel – modlitwa o uwolnienie internowanego Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Polski

Po otrzymaniu bolesnej wiadomości o internowaniu Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Polski w późnych godzinach nocnych w dniu 25 września 1953 r., Paulini na Jasnej Górze podjęli z pielgrzymami specjalne modlitwy o jego rychłe uwolnienie. Dziś, z perspektywy czasu, można stwierdzić, **że było to oficjalne zapoczątkowanie jasnogórskiego apelu. Paulini wzywali rodaków, by sercem, myślą i modlitwą stawać przed Obliczem Jasnogórskiej Pani o godzinie 21.00 i modlić się o uwolnienie Księdza Prymasa Kardynała Stefana.** Na owoce takiej modlitwy nie trzeba było długo czekać. Ksiądz Prymas odzyskał wolność po trzech latach.

Nowe impulsy dla apelu jako wieczornego nabożeństwa maryjnego daty Jasnogórskie Śluby Narodu, złożone w dniu 26 sierpnia 1956 r., zawierające program religijno-moralnej odnowy życia narodowego. Odtąd apel jasnogórski stał się modlitwą wieczorną w intencji Narodu

Słowa modlitwy

„Gdziekolwiek się znajdziesz o 9-tej wieczorem i cokolwiek będziesz czynił – stań myślą i sercem, tak jak dzisiaj, u stóp swojej Królowej. Złóż Jej raport dzienny – rachunek sumienia i oddaj wszystko pod Jej panowanie: siebie, swoją rodzinę i cały Naród” - pisał Ks. Prymas Wyszyński.

Ks. Prymas podkreślił bogactwo treści słów, które

codziennie mówimy, stając na apel: ***„Królowo Polski! Jestem przy Tobie! Pamiętam! Czuwam!”***

Jestem przy Tobie – dziś! Będę przy Tobie przez wszystkie chwile dnia jutrzejszego. Chcę być przy Tobie – zawsze!

Pamiętam, że jesteś Królową Polski i moją Matką. Jak najlepszą Matkę błagam Cię o pomoc, abym w każdej chwili wypełnił złożone Ci śluby, abym zachował w moim codziennym życiu Chrystusowe prawo.

Czuwam, aby wszystko we mnie poddane było woli Twojej i Twojego Syna. Czuwam nad moją myślą. Czuwam nad moim czynem. Czuwam nad moim sercem.

Krzewienie Apelu Jasnogórskiego wśród narodu polskiego

Do upowszechnienia praktyki apelu jasnogórskiego przyczyniła się peregrynacja kopii Cudownego Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej (od 1957 r.), której owocem jest pielęgnowanie apelu jasnogórskiego przez parafie przyjmujące Obraz Nawiedzenia.

Do krzewienia i popularyzowania modlitwy apelu jasnogórskiego przyczynił się przede wszystkim Ksiądz Kardynał Stefan Wyszyński, Prymas Polski, który nie tylko na Jasnej Górze, ilekroć był obecny, ale wszędzie, nawet w swojej prywatnej kaplicy, gromadził domowników na to wieczorne spotkanie z Matką Bożą, Królową Polski i osobiście prowadził rozważania i modlitwy apelu.

Obchody milenijne Chrztu Polski, przyczyniły się także do pielęgnowania idei apelu jasnogórskiego, które na stałe związały go z tymi uroczystościami w świadomości wszystkich wierzących w Polsce. Do treści bowiem apelu weszły słowa i przeżycia milenijnego Aktu zawierzenia Polski w macierzyńską niewolę Maryi. Na Jasnej Górze te uroczystości rozpoczęły się w dniu 2 maja 1966 r. w wigilię uroczystości Najświętszej Maryi Panny Królowej Pol-

ski. Apel wieczorny został wyjątkowo rozbudowany w specjalne misterium pt. „Maryja w dziejach Narodu”. Można było w słuchowisku usłyszeć oświadczenie jakby samej Maryi Królowej: **„Od tysiąca lat jestem przy każdym z was, abyście mieli coraz mocniejszą wiarę. Pamiętam o każdym z was, abyście mieli coraz większą ufność. Czuwam nad każdym z was, abyście coraz goręcej kochali mojego Syna i siebie nawzajem”.**

Największym promotorem i animatorem apelu jasnogórskiego stał się osobiście Ojciec Święty Jan Paweł II. On bowiem ukazał najgłębszą treść ewangeliczną i zarazem narodową, zwłaszcza podczas swych pielgrzymek na Jasną Górę, ale i także podczas swych spotkań z Polakami. Chętnie śpiewał On apel ze swymi rodakami i nawiązując do jego zobowiązującej treści. Wskazał na historyczny i rycerski charakter apelu i jednocześnie ukazał, że czy go się śpiewa czy odmawia, stojąc jakby „na baczność”, meldując się Maryi z oświadczeniem swego oddania: **jestem cały Twój i do Twojej dyspozycji!** Jest to więc spotkanie z Maryją ubogacające i zarazem zobowiązujące.

Wielką zasługą Ojca Świętego Jana Pawła II pozostanie na zawsze to, że jasnogórskiemu apelowi VI Światowego Dnia Młodzieży na Jasnej Górze nadał charakter uniwersalny i zarazem ekumeniczny. **Papież w swym przemówieniu (14 sierpnia 1991 r.) zwrócił uwagę młodzieży na trzy słowa: jestem – pamiętam – czuwam. Są to kluczowe słowa apelu, które stały się programem życia dla młodego pokolenia całego świata.** Dzięki inspiracji wyływającej z Ewangelii apel nabrał charakteru międzynarodowego, światowego i uniwersalnego i stał się nie tylko programem, ale i modlitwą do Maryi Matki Kościoła i Królowej świata. Podczas kolejnego apelu (5 czerwca 1979 r.) w

czasie tej samej pielgrzymki Ojciec Święty zwrócił uwagę, że apel jest modlitwą i zarazem programem życia. Słowa apelu odpowiadają wezwaniu samego Chrystusa do czuwania i wyrażają, co znaczy być prawdziwym chrześcijaninem na polskiej ziemi w tej przełomowej epoce dziejów. **Czuwać – to strzec wielkiego dobra, a tym dobrem jest nasza wiara i to całe dziedzictwo ducha i kultury narodowej, aby nigdy nie marnowało się to, co ludzkie, polskie i chrześcijańskie na naszej ojczystej ziemi.** Oznacza to również, aby nie ulegać słabościom i nie dać się zwyciężyć złu, ale dobrem zwyciężać.

Czuwać i pamiętać o tym, to znaczy być przy Maryi, tak jak podczas apelu trwamy w godzinie szczególnej szczerości i otwarcia naszych serc przed Nią, naszą Matką. Podkreślił on również, jak bogate treści ewangeliczne mieszczą się w tych zwięzłych słowach: **Maryjo, Królowo Polski, jestem przy Tobie, pamiętam, czuwam!** **Słowa: Jestem przy Tobie, pamiętam, czuwam są wyznaniem miłości, którą pragniemy odpowiedzieć na miłość, jaką jesteśmy odwiecznie miłowani. Są one zarazem wewnętrznym programem miłości. Miłować – to znaczy: być przy Osobie, którą się miłuje i nosić Ją w sercu. Czuwać – to znaczy być**

człowiekiem sumienia i czuć się odpowiedzialnym za to wielkie, wspólne dziedzictwo.

W dniu 8 września 1946 r. Kardynał August Hlond, Prymas Polski, w obecności całego Episkopatu i prawie milionowej rzeszy wiernych – w uroczystość Narodzenia Najświętszej Maryi Panny – oddał cały Naród polski Niepokalanemu Sercu Maryi.

Materiał zebrali i opracowali: Marianna Strugińska i Agnieszka Paszkowska

ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO

Dzień Zesłania Ducha Świętego (dzień Pięćdziesiątnicy – z jęz. greckiego Pentecoste) nazywany także Zielonymi Świątkami przypada pięćdziesiątego dnia po Zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. Niedziela Zesłania Ducha Świętego to jedno z najważniejszych świąt w Kościele. W krajach protestanckich jest obchodzone przez 2 dni. W Polsce drugi dzień jako wolny od pracy został zniesiony w 1951 r. Pięćdziesiątnica przypada w Polsce w czasie rozkwitu wiosennej przyrody, stąd też ludowa nazwa: Zielone Świątki. W różnych regionach Polski

dawniej zdobiono głowy dziewcząt zielonymi wiankami, a izby „majono” (ozdabiano) zielonymi gałązkami. W Roku Liturgicznym występują trzy najważniejsze uroczystości poświęcone Trójcy Świętej: Boże Narodzenie –

jako święto Bożego Ojcostwa, któremu zawdzięczamy narodzenie Jezusa Chrystusa;

Wielkanoc – święto Syna Bożego, który dokonał dzieła odkupienia ludzkości przez mękę, śmierć na krzyżu i zmartwychwstanie;

Zesłanie Ducha Świętego – święto trzeciej Osoby Boskiej – Ducha Świętego posłanego przez Ojca i Syna, aby uświęcić i umocnić wszystko to, co stworzył Bóg Ojciec i odkupił Syn Boży.

Duch Święty zstąpił na apostołów zgromadzonych w wieczerniku zgodnie z obietnicą daną przez Pana Jezusa przed Jego Wniebowstąpieniem: „Gdy przyjdzie Duch Poczyciel, którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o Mnie” (J 15, 26).

Moc Ducha Świętego sprawiła, że załknieni, ukrywający się apostołowie wyszli z wieczernika i odważnie zaczęli głosić prawdę o zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. Dzień ten jest uważany za początek jawnej działalności

Kościoła, który choć powstał w Wielki Piątek, do tej pory pozostawał w ukryciu.

Prorok Ezechiel zapowiadał przyjsie Ducha Świętego słowami: „Dam wam nowe serce i nowego Ducha tchnę do waszego wnętrza” (Ez 36, 26).

Duch Święty jest Boskim Darem dla Kościoła i świata, ale także Dawcą wszelkich darów.

Zamieszkuje w ludzkich sercach, które stają się Jego świątynią. To dzięki Niemu wyznajemy wiarę w Bóstwo Chrystusa. On uświęca naszą modlitwę i dociera słowami Pisma Świętego. Pozwala przez przyzmat wiary dostrzegać Boże działanie w każdym wydarzeniu. Duch Święty sdaje nam miłość, pokój, mądrość i siłę. Jest obecny we wszystkich sakramentach, przemienia nasze serca, napęlnia je radością i uświęca. Pozwala nam zrozumieć innych, łączy ludzi, tworzy wspólnotę. „Buduje, ożywia i uświęca Kościół będący sakramentem komunii Trójcy Świętej i ludzi”. (Katechizm Kościoła Katolickiego Pallotinum 1994 s. 186).

Elżbieta Hildt

MIGAWKI Z TRIDIUM PASCHALNEGO W PARAFII MATKI BOSKIEJ DOBREJ RADY W ZGIERZU

Triduum Paschalne to najważniejsze wydarzenie w kalendarzu liturgicznym, podczas których wierni przeżywają mękę, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. W te dni poprzedzające Wielkanoc wierni w skupieniu i modlitwie przygotowywali się na śmierć Jezusa Chrystusa, a następnie cud Zmartwychwstania Pańskiego.

W Wielki Czwartek w kościołach odbywa się obrzęd obmywania nóg, symbolizujący pokorę, jaką powinni się odznaczać uczniowie Chrystusa. W Wielki Czwartek upamiętnia się Ostatnią Wieczerzę Chrystusa i jego uczniów.

Wielki Piątek to dzień śmierci Chrystusa. W kościołach odprawiona została tylko liturgia Męki Pańskiej. W jej trakcie adorowane jest drzewo krzyża, które staje się znakiem zbawienia.

W Wielką Sobotę-w trakcie nabożeństwa święcony jest ogień i woda. Wierni odnawiają przyrzeczenia chrzcielne.

MSF

ODPUST W PARAFII MATKI BOSKIEJ DOBREJ RADY

26 kwietnia odbyła się Msza Święta odpustowa w parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu.

Matka Boża Dobrej Rady – to tytuł nadany Najświętszej Maryi Pannie w celu podkreślenia jej roli jako pośredniczki i wychowawczynie wypraszającej u Boga oświecenie w trudnych sytuacjach, zwłaszcza wymagających roztropnych decyzji w życiu duchowym lub działalności apostołskiej.

Mszy Świętej przewodniczył i homilie wygłosił ks. kan. Wiesław Kamiński-Przewodniczący Wydziału Duszpasterskiego Kurii Metropolitalnej. Uroczystość odpustowa zgromadziła licznie zebranych wiernych, asysty parafialne i kapłanów. W uroczystości uczestniczyli kapłani z dekanatu zgierskiego wraz z ks. Dziekanem Andrzejem „kapłani z Łodzi oraz zaprzyjaźnieni kapłani z parafią. Uczestniczyły też delegacje z parafiami szlacheckimi z dekanatu zgierskiego i Łodzi.

W czasie homilii ks. Celebrans nawiązał do Ewangelii o Zmartwychwstaniu Chrystusa i wskazał co by w tej sytuacji radziła Matka Boska Dobrej Rady. Powiedział „Dzień Zmartwychwstania Pana nie może być przeżywany jako pamiątka, wspomnienie z przeszłości. Zmartwychwstanie dokonuje się w każdym, z nas jeśli pozwolimy, aby wiara doprowadziła nas do osobistego spotkania z Jezusem zmartwychwstałym”. Prawosławni zachowali piękny, warty naśladowania zwyczaj pozdrawiania się w czasie świąt wielkanocnych słowami: „Christos woskresie. Woistinu woskresie”, co znaczy Chrystus Zmartwychwstał. Prawdziwie Zmartwychwstał! I u nas kiedyś

na co dzień pozdrawiano się i witano chwając Boga. Zachęcał parafian do głośnego wyrażania swojej radości ze Zmartwychwstania.

To chrześcijańskie pozdrowienie paschalne i dialog sam w sobie zawiera głoszenie Dobrej Nowiny, że „Chrystus powstawszy sz martwych, już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy” (Rz 6,9) oraz odpowiedź (wyznanie wiary) potwierdzającą fakt zmartwychwstania Jezusa i jego owoc dla nas: nasze zmartwychwstanie.

Kapłan zachęcał, abyśmy Maryję brali za wzór do naśladowania, przychodzili do niej po rady. Maryja jest dobrą doradczynią. Słowami z Ewangelii św. Jana: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”, udzieliła ostatecznej porady; gdyż kto szukającemu porady wskaże na Chrystusa i Jego słowo, zawsze radzi dobrze. Zmartwychwstanie Jezusa jest fundamentem naszej wiary, jest fundamentem Kościoła. Gdyby Chrystus nie

zmartwychwstał, byłaby ona pusta od wewnątrz, wydrążona, pozbawiona sensu i rdzenia, tego wszystkiego, co stanowi jej moc i siłę.

Ale Pan zmartwychwstał i żyje. Jest naszą nadzieją i naszą mocą. W Niedzielę Zmartwychwstania po to idziemy o świat do naszych świątyń, by tę prawdę jeszcze raz usłyszeć, by się nią ucieszyć i powtórzyć innym, że tego Jezusa, którego zabili, zawieszony na drzewie, Bóg wskrzesił z martwych trzeciego dnia.

Kapłan zachęcał byśmy i my mogli z Chrystusem zmartwychwstałym zmartwychwstać – przez radość wiary, przez moc nadziei i miłość, która nie szuka swego.

Jezus nie chce, abyśmy jedynie powtarzali gesty i formuły wyuczone na pamięć. Chce świadków. Chce ludzi, którzy szerzą nadzieję, poprzez swoje życie, swoje codzienne wybory, poprzez miłość, bo nie ma innej drogi, aby pokonać zło i dać światu nadzieję. Szukać drogi do rozwiązywania kłopotów problemów tylko w Jezusie.

Zachęcał do odważnego głoszenia Jezusa, podobnie jak czynili to apostołowie, gdy dawali świadectwo o Jego zmartwychwstaniu, nawet za cenę swego życia.

Na zakończenie uroczystości, zebrani wierni udali się na procesję wokół kościoła.

Marianna Strugińska-Felczyńska

MSZA ŚWIĘTA W INTENCJI ZGIERZAN KATYŃCZYKÓW

W Parafii pw. Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu dożyła się Msza Święta w intencji Zgierzan – Katyńców. Jej organizatorami byli Zgierska grupa KIK oraz ks. proboszcz AB z naszej parafii. Oprawę artystyczną liturgii przygotowali: chór i zespół smyczkowy uczniów Społecznej Szkoły Muzycznej II stopnia Towarzystwa Przyjaciół Zgierza w Zgierzu. Zespół wokalny przygotowała -Ewelina Bień, zespół smycz-

kowy Marcin Kunicki, akompaniament-Maciej Zaforemski. Msza święta jako wspólnie oddany hołd pomordowanym i wspólna modlitwa nad ofiarami.

Zbrodnia katyńska - zbrodnia ludobójstwa, dokonana przez NKWD przez rozstrzelanie wiosną 1940 roku co najmniej 21 768 obywateli Polski. Egzekucji ofiar, uznanych za „wrogów władzy sowieckiej”, NKWD dokonywało przez strzał w tył głowy. Ofiarami zbrodni byli oficerowie, podoficerowie oraz szere-

gowi Wojska Polskiego, częściowo pochodzący z rezerwy, którzy po agresji ZSRR na Polskę, uzgodnionej przez ZSRR z III Rzeszą na podstawie paktu Ribbentrop-Mołotow, zostali po 17 września 1939 roku w różnych okolicznościach rozbrojeni i zatrzymani przez Armię Czerwoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako jeńcy wojenni. Ofiary zbrodni katyńskiej po- grzebano w masowych grobach w Katyniu pod Smoleńskiem, Miednoje koło Tweru, Piat chatkach na przedmieściu Charkowa, Bykownia ko- ło Kijowa. Około 6–7 tys. ofiar w innych nieznanach miejscach. Wśród tych osób byli też zgierzanie. Ks. Proboszcz podczas homilii przytoczył słowa śp. Lecha Kaczyńskiego byłego prezydenta Polski, które miały być wypowiedziane na uroczystości w Katyniu. „Wszystkie okoliczności zbrodni katyńskiej muszą zostać do końca zbadane i wyjaśnione. Domagamy się tych działań przede wszystkim ze względu na pamięć ofiar i szacunek dla cierpienia ich rodzin. Ale domagamy się ich także w imię wspólnych wartości, które muszą tworzyć fundament zaufania i partnerstwa pomiędzy sąsiednimi narodami w całej Europie”.

Marianna Strugińska - Felczyńska

OBCHODY DNIA FLAGI W ZGIERZU

2 maja w całym kraju obchodzony jest Dzień Flagi oraz Dzień Polonii i Polaków za Granicą. Dzień Flagi obchodzony jest 2 maja na mocy nowelizacji ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej, uchwalonej przez Sejm 20 lutego 2004 r. Wraz z Dniem Flagi 2 maja w Polsce jest obchodzony Dzień Polonii i Polaków poza granicami kraju, ustanowiony przez Sejm 20 marca 2002 roku. Historycznie polskie barwy narodowe wywodzą się z barw herbu Królestwa Polskiego i herbu Wielkiego Księstwa Litewskiego. W symbolice polskiej flagi biel pochodzi od bieli orła będącego godłem Polski i bieli Pogoni – rycerza galopującego na koniu – godła Litwy. Oba godła znajdują się na czerwonych tłach tarcz her-

bowych. Na naszej fladze biel znalazła się u góry, ponieważ w polskiej heraldyce ważniejszy jest kolor godła niż tła. Jednak ważniejsze jest, że te dwa pasy są dla całego narodu wielkim symbolem jednoczącym nas wszystkich. Pod tymi barwami narodowymi walczyli żołnierze i powstańcy, je sławili artyści i poeci. Biały i czerwony są naszym wspólnym dziedzictwem, o które dbamy od najmłodszych lat.

W związku z obchodami majowych świąt narodowych 2 maja mieszkańcy Zgierza wraz z Włodarzami Miasta przeszli w uroczystej Defiladzie Patriotycznej ulicami

miasta. Po czym nastąpiło uroczyste podniesieni flagi na maszt.

Agnieszka Gajek

WNIEBOWSTĄPIENIE PAŃSKIE

40 dni po Zmartwychwstaniu Chrystusa w Kościele obchodzimy uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Tym samym wyznajemy wiarę, że Jezus Chrystus po swojej męce, która przyniosła światu odkupienie, zasiada po prawicy Boga Ojca, jednocześnie wynosząc naturę człowieka do godności nieba.

W tym roku uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego Przypada 2 czerwca. Przekazy ewangeliczne są

zgodne co do tego, że Jezus Chrystus po czterdziestu dniach od swojego Zmartwychwstania z ciałem i duszą wstąpił do nieba. Tradycja Kościoła katolickiego we Wniebowstąpieniu Pańskim widzi nie tylko dopełnienie dzieła krzyża, ale również wyniesienie natury ludzkiej ponad wszystkie stworzenia.

- Zmartwychwstanie Pańskie jest naszą nadzieją. Wniebowstąpienie zaś jest naszym uwielbieniem. W dzień swego narodzenia Pan dał świadectwo, że jest prawdziwym człowiekiem. W dzień swego Wniebowstąpienia dał świadectwo, że jest Bogiem prawdziwym. Po grobie - niebo, po krzyżu - tron. W poczet nieśmiertelnych zostaje wprowadzona natura śmiertelna. Na tron niebieski zostaje posadzone ziemskie ciało - tak mówił w IV wieku św. Augustyn.

Chrześcijanie od najdawniejszych czasów otaczali czcią i kultem miejsce na Górze Oliwnej, gdzie na kamieniu, wedle tradycji, Jezus pozostawił ślady swoich stóp, zanim wzniósł się do nieba. Pod koniec IV wieku wzniesiono tu rotundę, obok której później zbudowano klasz-

tor. W XII wieku krzyżowcy zbudowali ośmioboczną świątynię z kopułą otwartą ku niebu i ufortyfikowany klasztor. W końcu XII wieku chrześcijańska świątynia zastała zamieniona na meczet i do dzisiaj pozostaje w rękach muzułmańskich, jednak nie jako czynny meczet, ale jako obiekt muzealny, który można zwiedzać. Nie uległ on zniszczeniu, zachowując podstawowe rysy budowli krzyżowców, zapewne z tego powodu, że mu-

zulułmanie utrzymują wiarę we Wniebowstąpienie Jezusa jako proroka, który poprzedził Mahometa. Na mocy dekretu sułtana z XIX wieku Kościół rzymskokatolicki może obchodzić uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego w tym historycznym sanktuarium.

Pierwotnie Kościół świętował Wniebowstąpienie Pana Jezusa razem z tajemnicą Zesłania Ducha Świętego. Roz-

dzielenie tych świąt nastąpiło około 370 roku, czego świadkiem jest św. Augustyn. Dziś z racji duszpasterskich w wielu krajach, w tym również w Polsce, Wniebowstąpienie świętuje się kilka dni później. Uroczystość została przeniesiona na przedostatnią niedzielę wielkanocną, zamiast czwartku 40 dni po Wielkanocy.

W tym dniu z wystroju kościołów usuwa się symboliczną figurę Chrystusa zmartwychwstałego. Dawniej w niektórych częściach Polski, dopełniano tradycji "topienia diabła". Kukła zrobiona ze słomy i szmat była okładana kijami i różgami, a potem ku uciechu wszystkich topiona w wodach najbliższej rzeki.

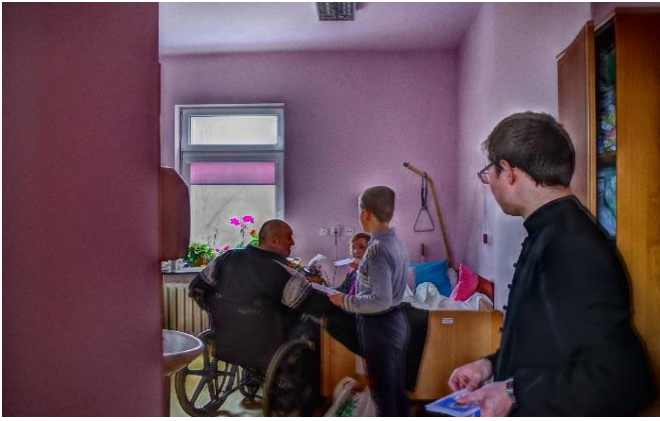
Za: [www. Tygodnikiem Idziemy](http://www.TygodnikiemIdziemy)

Z WIZYTA W „CARE”

Dzieci i wolontariusze ze Świetlicy Środowiskowej przy parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu przed Świętami Wielkanocnymi wybrali się wspólnie z ks. Konradem do Niepublicznego Zakładu Opiekuńczo-Leczniczego „Care” w Zgierzu. Podopieczni świetlicy przygotowali 220 kart z życzeniami świątecznymi i upiekli wspólnie z Markiem Wierzykiem i Aliną Laszczak kilka ciast, aby każdy pacjent oprócz życzeń otrzymał coś słodkiego. Pacjenci byli wzruszeni, łzy spływały z oczu po policzkach. Byli bardzo zaskoczeni, że wolontariusze przychodzą do nich z życzeniami.

Agnieszka

KONCERT „PSAŁTARZ POLSKI”

Koncertu psalmów Jana Kochanowskiego w pw. Opatrzności Bożej w Zgierzu w wykonaniu klasycznym i dżezowym: Sopran – Barbara Rogalska, Saksofon Altowy - Roman OTT z Berlina, Kontrabas – Andres Grop ze Szwecji, na perkusji - Frank Pater ze Stanów Zjednoczonych, Puzon – Grzegorz Rogala. Ich ideą drogi koncertowej po Polsce, a

także występów w Paryżu, Berlinie, Sztokholmie jest szerzyć polską kulturę oraz nasze dziedzictwo narodowe.

Psalm to liryczna pieśń o charakterze modlitewnym, wywodząca się z kultury hebrajskiej. Te poetyckie modlitwy skierowane do Boga jako Stwórcy i Pana człowieka oraz świata wykonywane były przez chóry w świątyni jerozolimskiej przy wtórze strunowych instrumentów muzycznych. Psalterz zbiór psalmów, wyodrębniony ze Starego Testamentu, służący jako modlitewnik

Dziękujemy muzykom za niezapomniane emocje i piękne chwile zasłuchania.

Alina

Z ŻYCIA PARAFII

Zapraszamy wszystkich parafian na **XIII Festyn Rodzinny - 9 czerwca 2019 od godz.14.00**. Miejsce plac parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu ul Marii Skłodowskiej Curie 5.

Wśród atrakcji: występy zespołów muzycznych, tanecznych z domów kultury, szkół, dmuchana zjeżdżalnia, kawiarnia z wyborem ciast, kuchnia polowa, grill.

W czasie festynu możliwość zapoznania się z pracą policjanta, strażaka.

Na zakończenie losowanie nagród.

Zapraszamy osoby chętne do wsparcia w ufundowaniu nagród oraz do pracy przy organizacji festynu.

Bliższe informacje – w zakrystii lub kancelarii - u Ks. Konrada Wojna

W kiosku parafialnym są do nabycia płyty z Jubileuszu 70 – lecia Parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu – 17 kwietnia 2017 rok. Koszt płyty 10.00 złotych.

MATKA

Matka - pierwsza osoba, którą spotykamy na drodze naszego życia. Od samego początku zatroskana o nasze istnienie, o naszą przyszłość. To ona wprowadza nas krok po kroku w życie: uczy emocji, czułości, tłumaczy nam świat, pociesza, tłumaczy lekcje, uczy pełnienia ról i wypełniania obowiązków. Serce matki kocha bezwarunkowo. Matka musi mieć uczucia serdeczne, odznaczać się cnotami, by dziecku dać przykład, jak ma iść przez życie. Dziecko to człowiek mający wolną wolę, którą może utracić, jeżeli rodzice nie potrafią do niego trafić w procesie wychowawczym, jeżeli nie będą w stanie ukształtować jego charakteru. Zatem matka powinna rozumieć, że dziecko nie jest jej własnością, a jest darem danym i zadaniem. Darem, który ma kształtować dla świata, ludzi. Uczucie matki do dziecka powinno być regulowane pewnymi zasadami: stąd - dotąd. Niech dziecko wie, co wolno, a czego nie wolno, aby wiedziało jak postępować w dorosłym życiu. Niech dla nas matek będzie tu najdoskonalsza z nich - Matka Boża. Ona zawierzyła siebie i Jezusa była pełna czułości dla Niego, dbała by wzrastał w atmosferze miłości i zrozumienia, a jednocześnie potrafiła pozwolić mu odejść do wielkich misji, była z NIM do końca. Zatem zawierzajmy nasze dzieci najlepszej z matek - Maryi, a dowodem autentycznego zawierzenia niech nie będzie przesadne zatroskanie, ale zdrowa troska.

Aneta Mikołajczyk

Wszystkim Mamom życzymy samych pomysłów. Abyście nigdy nie traciły ogromnej siły i miłości, a za każdy trud i poświęcenie z serca dziękujemy.

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii, przy współpracy z członkami i sympatykami Akcji Katolickiej.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 36 8783 0004 0015 6097 2000 0001

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.
Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Paszkowska, Elżbieta Hildt., Renata Mikołajczyk

Składanie gazetki: Agnieszka Paszkowska, Marianna Strugińska-Felczyńska,

Zdjęcia: Marianna Strugińska-Felczyńska

Dystrybutor: Marek Cylke, Zofia Rumak, Zenona Kalbarczyk, Danuta Jadczyk

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl